

Nýggi fótbóltsvöllurinn í Fuglafirði tikin í brúk:

— Tað var eitt dekans baks

— segði Herluf Berthelsen í røðu, tá hann fortaldi um tá tann gamli vøllurinn varð gjørdur

Hornmusikkur, talur, gamlamanna-spark og oldboys-dystur setti dóm á hátíðarhaldið í samband við at tann nýggi fótbóltsvøllurinn í Fuglafirði varð tikin í brúk sjálvan flaggdag-in.

Tað var ein av teimum allar elstu fótbóltsvøllurum í bygðini. Lutherus Joensen — Lutherus í Tøðuni — sum alment tók nýggja vøllin í brúk við at sparka fyrsta bóltin.

Róliga gekk hann fram til bóltin, gav sær góðar stundir, og tá brikslað varð, gav hann bóltinum eitt rimmar spark. Aftaná fekk hann blómutyssi frá eini gentu í tjóðbúna.

Stórarbeiði

Tað hevur verið eitt stórarbeiði at gera hendan nýggja vøllin, og hevur arbeidd tikið háltannað ár.

Umframt at vøllurinn er breiðkaður og betraður, eru eisini áskoðaraplássini betrað. Í ovára borði er í helluni gjørd ein rók framvið øllum vøllinum at standa á.

Avrikið er gott og tekur seg væl út. Ikki minst grótlagingin og flagingin.

Spældu á Sandinum

Í eini røðu greiddi Herluf Berthelsen, formaður ÍF's í útvið 20 ár, frá tí fyrsta fuglfirðingar fóru at sparka bólt heima á Sandi — á sandinum frá Gjógv-ará og út móti neystunum.

Tað var um 1910, at fuglfirðingar fóru at sparka, og fyrsta avbygðaliði teir møttu, var eitt lið av eiðismonnum.

Á Sandinum mátti bótleikurinn lagað seg eftir streyminum, tí bert kundi sparkast, tá nógv fjøra var.

Tá havnaplássið varð liðugt um 1950, fóru fuglfirðingar at sparka á tí.

— Eitt dekans baks

Men í mong ár varð arbeitt upp á ein nýggjan vøll, og í 1956 var vøllurinn, sum er grundarlagið undir

hesum nýggja vøllinum, liðugur.

— Men tað var eitt dekans baks at fáa hann gjørdan, og tá hann endiliga var liðugur, var hann komin yvir konfermeringsaldur, sigur Herluf.

Tíðirnar vóru vánaligar, men miðskeiðis í fimtiárunum fekst nakað av peningi frá landi og kommunu — og tað hjálpti.

Tilsamans kostaði tann vøllurinn 160.000 kr., sum m.a. vóru fingnar til vega við eydnuhjólum og húsa-innsavning sum gav heilar 15.000 kr.

Ikki slættur

Herluf sigur, at vøllurinn var ikki gjørdur slættur — vatnrættur — eftir tí fyrstu tekningini. Ikki fyrr enn í triðju atløgu varð gjørt slætt. Men tá var eisini nógv sprongt og

Tann 89 ára gamli Lutherus í Tøðuni sparkaði fyrsta bóltin á nýggja vøllinum. Aftaná fekk hann saman við liðleiðarunum eitt blómutyssi frá gentum í tjóðbúna

grivið tilsamans, hóast hann varð lagdur á eitt tað slættasta plássi í bygðini.

Í niðara borði varð lagað høg laging. Ein av teimum, sum legði hetta stórverkið úr hondum, var hesin sami Lutherus í Tøðuni saman við Jóhannes á Brúnni, Óla Jákup hjá

Eiðis-Kristiani og Kristian á Geilini, meðan annað fólk hjálpti til.

»56-liðini« royndu seg

Fyrstu liðini, sum leiktu í 1956, vóru EB og ÍF og

flaggdagin møttust somu liðini aftur. Tó við onkrum undantaki.

— Men munur er á, segði Herluf Berthelsen í røðu síni. Meðan eiðis-menn tá komu pøstir um fjallið, kundu teir í dag koma í bussi.

Ikki høvdu hesir gomlu

garparnir — summir við stórum búki — heilt gloymt gamla lagið, og teir royndu, hvat teir kundu, hóast mæðin skjótt sást á teimum. Men stíðil man hava verið í eiðis-monnum, tí teir smurdu fuglfirðingarnar av við fimm málum móti einum

